

Creșterea în Hristos

Pentru studiul din această săptămână, citește: Matei 6:9-13; 13:33;
Luca 9:23,24; Ioan 3:1-15; 15:4-10; 2 Corinteni 5:17.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Drept răspuns, Isus i-a zis: «Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.»” (Ioan 3:3)

Nicodim s-a simțit atras de Domnul Hristos, dar nu a avut curaj să stea de vorbă cu El decât pe ascuns. Deși Nicodim nu înțelegea în acel moment care era adevărata identitate a Învățătorului, Domnul a văzut căutarea lui sinceră și, fără să mai piardă timp, i-a spus că el nu avea nevoie de cunoștințe teoretice, ci de o regenerare spirituală, de nașterea din nou.

Nicodim nu a acceptat cu ușurință această idee, fiindcă era convins că avea deja un loc asigurat în Împărăția lui Dumnezeu, pe baza descendenței sale din Avraam și, mai mult decât atât, pentru că era fariseu. De ce ar mai fi fost necesară o schimbare atât de radicală?

Cu răbdare, Domnul Isus i-a explicat că această transformare spirituală este lucrarea supranaturală a Duhului Sfânt și că, deși nu vedem și nu înțelegem cum are loc exact, putem observa rezultatele ei. Noi o numim astăzi *convertire* sau *înnoirea vieții prin Hristos*.

Toți ne aducem aminte cu plăcere și cu bucurie de împrejurările în care am auzit chemarea lui Dumnezeu și ne-am convertit. Însă ne este mai greu să rămânem statornici în El zi de zi, astfel încât El să-Și poată duce până la capăt lucrarea de transformare a noastră după chipul Său.

Un proiect pentru inima ta – Biruiește răul prin bine

„Când sunteți insultați, să nu răspundeți cu insultă; arătați iubire și împreună-simțire pentru neamul omenesc căzut. Lui [Isus] nu l-a fost scumpă viața, ci a renunțat la ea pentru noi toți” – Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 2, p. 173

Meditează, roagă-te și acționează!

Un creștin zelos a întrebato-o odată pe o doamnă care intrase în politică: „Ați avut experiența nașterii din nou?”. Deranjată de întrebarea care, în opinia ei, privea o chestiune personală, doamna a răspuns: „E suficient că m-am născut o dată!”.

Noi, oamenii, avem o natură căzută și prima naștere nu este suficientă, cel puțin nu pentru viața veșnică. Trebuie să ne naștem din nou.

1. Cum i-a explicat Domnul Isus lui Nicodim ce înseamnă nașterea din nou? Ioan 3:1-15

Nicodim era învățător al Legii și cunoștea Scripturile Vechiului Testament, deci și textele care vorbesc despre nevoia noastră de a avea o „inimă nouă” și despre dorința lui Dumnezeu de a ne-o da (Psalmii 51:10; Ezechiel 36:26). Domnul Isus i-a explicat acest adevăr și condițiile în care poate avea loc această schimbare.

Nu știm dacă Nicodim a dat vreun răspuns. Probabil că s-a întors acasă frământat. Duhul Sfânt a continuat să lucreze în liniște la inima lui și, trei ani mai târziu, el a devenit ucenicul lui Isus.

Faptul că avem nevoie să ne naștem din nou este o dovadă că prima naștere este insuficientă din punct de vedere spiritual. Observăm că nașterea a doua este dublă: este și din apă, și din Duh. Probabil că Nicodim cunoștea lucrarea lui Ioan Botezătorul și a înțeles imediat că nașterea din apă se referea la botezul cu apă. Dar nu înțelegea ce era nașterea din Duhul și Isus a insistat pe acest aspect, arătându-i că ea înseamnă reînnoirea inimii prin Duhul Sfânt.

Între nașterea fizică și cea spirituală există asemănări: ambele indică începutul unei vieți noi și niciuna dintre ele nu este opera noastră, ci un dar pe care îl primim. Există totuși și deosebiri importante: dacă, legat de nașterea fizică, nu ne-a întrebato nimeni dacă vrem sau nu vrem să ne naștem, în ce privește nașterea spirituală, avem un cuvânt de spus. De experiența nașterii din nou au parte numai cei care aleg liber ca Duhul Sfânt să genereze în ei o viață spirituală nouă. Dumnezeu ne respectă libertatea și, deși dorește mult să ne ofere o viață nouă, nu ne schimbă cu forța.

Cum te-a convertit Domnul? A fost un proces îndelungat și imperceptibil de transformare sau o schimbare bruscă? Ai trăit efectiv experiența nașterii din nou?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să descopere că Domnul le-a pus la dispoziție tot ce au nevoie pentru a crește spiritual.

La nivelul sentimentelor: Să cunoască personal satisfacția pe care o aduce o relație strânsă cu Dumnezeu, relație care le va stimula creșterea spirituală.

La nivel practic: Să crească tot mai mult în cunoaștere, în înțelepciune și în aprecierea a ceea ce face Dumnezeu pentru ei și prin ei.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Experiența nașterii din nou este stimulată de voința lui Dumnezeu și nu de inițiativa omului

- A. De ce nu ne obligă Dumnezeu să ascultăm de El?
- B. Cum ne stimulează viața Domnului Hristos dorința de a crește spiritual și de a ne forma ca ucenici ai Săi?
- C. Ce se întâmplă cu viața spirituală când întrerupem relația cu Domnul Hristos?

II. Sentimente: Relațiile sănătoase, satisfăcătoare stimulează creșterea spirituală

- A. Cum anume se transformă simpla recunoaștere a existenței lui Dumnezeu în atașament profund față de El?
- B. În ce mod contribuie relațiile sănătoase la creșterea noastră spirituală?
- C. Cum pot fi compensate daunele emoționale cauzate de abordările legaliste ale mântuirii?

III. Practic: Credincioșii pot crește în cunoaștere, înțelepciune și experiență

- A. Ce putem face pentru a ne bucura de o creștere spirituală continuă?
- B. Ce schimbări putem aduce programului zilnic pentru a ne îngriji de creșterea noastră spirituală?
- C. Cum îi putem ajuta pe alții să crească spiritual?

Rezumat: Creșterea spirituală este urmarea firească a unei relații bune cu Dumnezeu și a existenței în biserică a unui mediu propice creșterii. Când sunt asigurate aceste condiții, creșterea individuală a membrilor duce și la creșterea numerică a bisericii.

Nașterea din nou este posibilă doar prin lucrarea Duhului Sfânt. Domnul Isus a ilustrat procesul convertirii prin acțiunea vântului, folosindu-Se de faptul că grecescul *pneuma* înseamnă și „duh”, și „vânt” (Ioan 3:8). Vântul suflă și noi nu avem putere asupra lui, nu-l putem porni, nu-l putem direcționa cum vrem și nici nu îl putem opri. Putem doar să răspundem la acțiunea lui – opunându-ne sau supunându-ne.

Tot la fel, Duhul Sfânt lucrează neîncetat la inima fiecărui om, atrăgându-l la Domnul Hristos. Noi nu avem control asupra acestei puteri mântuitoare și transformatoare. Nu putem decât să ne opunem sau să ne supunem lucrării Sale. Iar dacă ne supunem, vom avea parte de experiența nașterii din nou.

Există totuși vreun mod de a verifica dacă am avut sau nu parte de această experiență? Da, există! Modul în care lucrează Duhul Sfânt la inima noastră nu este vizibil, dar rezultatele lucrării Sale sunt vizibile. Cei din jurul nostru își pot da seama dacă avem sau nu o inimă nouă, pot observa din comportamentul nostru dacă această transformare lăuntrică a avut loc sau nu. Domnul Isus Însuși spunea: „După roadele lor îi veți cunoaște” (Matei 7:20). Viața nouă în Hristos nu este o peticire și o îndreptare pe ici-colo a vechii vieți, nu înseamnă retușarea și repararea câtorva defecte, ci transformarea deplină a întregii ființe.

2. Care sunt urmările nașterii din nou? Tit 3:5-7; 2 Corinteni 5:17; Galateni 6:15.

Domnul Hristos sădește în noi, prin Duhul Sfânt, gânduri, sentimente și motivații noi. El ne trezește conștiința, ne înnoiește gândirea, supune orice dorință nesfântă și ne umple cu pacea cerului. Schimbarea aceasta într-o fire nouă nu are loc instantaneu, ci cu timpul. Avem mare nevoie de ea, fiindcă firea veche, pământească, este în vrăjmășie cu Dumnezeu.

Gândește-te cum ți-ai petrecut ultimele douăzeci și patru de ore. În ce măsură îl percepi cei din preajma ta pe Domnul Hristos în cuvintele, atitudinile și gesturile tale? Roagă-te pentru acele trăsături morale pe care nu le-ai dobândit încă și permite-I Duhului Sfânt să lucreze la caracterul tău.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: 2 Corinteni 5:17.

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Creșterea spirituală este consecința naturală a unei relații bune cu Dumnezeu și a existenței în biserică a unei atmosfere propice creșterii.

Când nu mai cresc, plantele mor. Tot la fel, când nu mai cresc, creștinii mor. Creșterea este semnul că suntem în viață. Credința creștină este dinamică, progresivă și creativă. Când își pierde aceste caracteristici, stagnează și, în final, piere.

Activitate introductivă. Adu la grupă o plantă în ghiveci (sau gândiți-vă la una) și discutați despre factorii care pot distruge planta (lipsa apei, folosirea îngrășământului în exces, lipsa de substanțe nutritive, ruperea plantei, temperaturile prea joase sau prea ridicate etc.).

De discutat. Mutați discuția în plan spiritual. Cum putem crește spiritual? Cum poate fi întreruptă creșterea spirituală? Ce face Satana pentru a ne împiedica să creștem? Ce face Dumnezeu pentru a ne stimula creșterea?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Comentariu biblic

I. Experiența nașterii din nou

(Revezi împreună cu grupa Ioan 3:1-16.)

Deși era bogat, educat și respectat de oameni, Nicodim a simțit că îi lipsea ceva. Spiritualitatea tot mai săracă a conducătorilor religioși îl îngrijora. S-a simțit atunci atras de Isus din Nazaret, de purtarea Sa fără pată. Râvna Sa pentru curățarea templului i-a stârnit interesul. Dar se mira că un om neînvățat avea atâta autoritate. Știind foarte bine cum i-a tratat Israel de-a lungul timpului pe mesagerii lui Dumnezeu, el s-a arătat nemulțumit de atitudinea colegilor săi față de Acest umil Galileean și a încercat să-i convingă să renunțe la planurile lor de a-L înlătura. Cu toate acestea, a ezitat să ia în mod deschis poziție de partea lui Isus. A cerut o întrevvedere personală cu El.

O viață spirituală prosperă este posibilă numai printr-o legătură vie și neîntreruptă cu Domnul Hristos. Pentru a ilustra acest adevăr, Isus a folosit imaginea viței-de-vie. „Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele”, le-a spus El ucenicilor. Imaginea viței-de-vie apare și în Vechiul Testament, ca simbol al poporului Israel (Isaia 5:1-7; Psalmii 80:8, 9; Ieremia 2:21). Însă Isus arată că El este „adevărata Viță” (Ioan 15:1) și îi îndeamnă pe urmașii Săi să rămână în El așa cum mlădițele rămân în viță.

3. Ce învățăm din următoarele texte despre rămânerea în Hristos? Ioan 15:4-10

Studiul 6

O mlădiță ruptă din butucul viței-de-vie rămâne verde o vreme, dar, în cele din urmă, se usucă și moare, fiindcă s-a desprins de sursa de viață. În același fel, noi avem viață numai atâta timp cât rămânem prinși de Domnul Hristos. Devoționalul de dimineață este esențial, dar nu este suficient. Este necesar să menținem comuniunea cu Domnul pe tot parcursul zilei. Dacă vrem să rămânem în El, avem nevoie să-L căutăm permanent, să cerem mereu călăuzirea Sa, să ne rugăm pentru puterea de a asculta de voia Sa și de a iubi așa cum a iubit El.

Unii încearcă să ducă o viață creștină independent de Domnul, ignorând avertizarea Sa: „Despărțiți de Mine, nu puteți face nimic” (Ioan 5:5). Cât de greșită este atitudinea lor! Fără El, nu avem cum să ne împotrivim ispitei, nu avem cum să biruim păcatul și nici cum să ne formăm un caracter asemenea caracterului Său. Viața spirituală nouă este rodul comuniunii neîntrerupte cu Mântuitorul nostru.

Când citim din Scriptură și medităm la ea, sufletul nostru este hrănit și întărit. „Cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt duh și viață”, spunea Domnul Isus (Ioan 6:63). Când le strângem în inimă și în minte ca pe o comoară, ele ne inspiră rugăciunile și ne păstrează în legătură cu Mântuitorul. Iar când „grijile lumii” (Marcu 4:19) năvălesc peste noi ca să ne tragă de lângă El, noi ne prindem de El și mai strâns.

Ce lucruri te împiedică să rămâi în Domnul Hristos? Ce poți face în mod concret pentru a înlătura aceste obstacole sau pentru a le depăși?

Conștient fiind de statutul său social și de poziția sa politică, a evitat totuși să se expună public. Isus a acceptat să Se întâlnească cu El în timpul nopții. Deși era întuneric, fariseul s-a simțit nelalocul lui și a fost cuprins de o timiditate ciudată. Încercând să-și țină cumpătul, el a început discuția cu niște cuvinte menite să-L flateze pe Isus. A recunoscut că învățăturile Sale erau extraordinare și că minunile pe care le săvârșea erau uluitoare. Dar Domnul Isus a ignorat complimentele lui și a folosit ocazia pentru a-i întări convingerea sufletească: „Trebuie să vă nașteți din nou.” Nicodim a întrebat contrariat cum era posibil acest lucru. Domnul a arătat în răspunsul Său că nu Se referea la nașterea biologică, ci la una spirituală, trimițându-l cu gândul la făgăduințele rostite în vechime de Ieremia și Ezechiel. El i-a spus că putea să aibă parte de această experiență, a dobândirii unei „inimi noi”, chiar în noaptea aceea. Marele Medic era pregătit să efectueze un transplant de inimă chiar atunci. Nicodim însă a refuzat, plecând încurcat, dar gândindu-se la marile adevăruri care, mai târziu, aveau să aducă rod pentru mântuire.

Experiența nașterii din nou poate avea loc brusc (ca în cazul lui Pavel) sau treptat, aproape imperceptibil (ca în cazul lui Timotei, care a acumulat experiență în credință cu sprijinul mamei și al bunicii sale). Indiferent de modul în care are loc, urmările sunt aceleași: o viață răscumpărată, transformată. Nașterea din nou înseamnă supunere totală și recunoașterea umilă că noi, ca oameni, suntem capabili de fărădelegi inimaginabile. Oameni respectați, oameni de succes, chiar și slujitori ai Evangheliei, au fost găsiți vinovați de uciderea soțiilor lor, de trafic de cocaină, de delapidare și de molestarea copiilor. Nu este de ajuns să câștigi respectul oamenilor. Educația în sine nu ne poate ajuta. Ajustarea morală nu e de-ajuns. „*Trebuie să vă nașteți din nou.*”

De discutat: Ce face Dumnezeu pentru a înlătura piedicile din calea progresului nostru spiritual? De ce este smerenia o condiție absolut esențială pentru începerea creșterii spirituale?

II. Rămânerea lângă Dumnezeu

(*Revezi împreună cu grupa Ioan 15:4-10; Matei 6:9-13; Galateni 2:20.*)

Rugăciunea este respirația sufletului. Lipsa de hrană poate curma viața omului în câteva săptămâni. Lipsa de apă poate provoca moartea

Alături de studiul Bibliei, rugăciunea este un element indispensabil pentru rămânerea în Hristos și creșterea spirituală. Domnul Isus Însuși a avut nevoie de ea pentru a păstra legătura cu Tatăl. De aceea, El ne este model și în această privință. El S-a rugat în momentele cruciale ale vieții. S-a rugat când S-a botezat. S-a rugat adesea în locuri retrase, înainte de ivirea zorilor, sau pe munte, după lăsarea serii. Uneori a petrecut toată noaptea în rugăciune, ca de pildă atunci când i-a ales pe cei doisprezece apostoli. S-a rugat pentru învierea lui Lazăr. S-a rugat chiar și pe cruce.

Dar de ce este atât de necesară rugăciunea, dacă e adevărat că „Tatăl... știe de ce aveți trebuință, mai înainte ca să-I cereți voi” (Matei 6:8)? Deoarece în felul acesta învățăm să ne golim de noi înșine și să depindem mai mult de El.

Un alt aspect subliniat de Domnul Isus este stăruința în rugăciune: „Cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide” (Matei 7:7). Este adevărat că, dacă facem rugăciuni lungi, pline de repetiții inutile (Matei 6:5-9), nu avem mai multe șanse să primim ce am cerut. Să nu uităm însă că e important să stăruim în cereri și să ne prindem cu putere de făgăduințele Sale (Ioan 15:7; 16:24).

4. Ce ne spune rugăciunea Tatăl nostru despre creșterea spirituală? Matei 6:9-13

Domnul Isus ne-a învățat să-I adresăm Tatălui nostru ceresc rugăciuni în Numele Său, făgăduindu-ne că, astfel, vom primi ce am cerut: „Adevărat, adevărat vă spun că orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da” (Ioan 16:23). El a arătat totuși că această frumoasă făgăduință se va împlini în anumite condiții: dacă cerem cu credință (Matei 21:22), dacă îi iertăm pe cei care ne-au greșit (Marcu 11:25) și, mai presus de toate, dacă ne supunem voinței lui Dumnezeu (Matei 6:10; Luca 22:42). Dacă aceste condiții sunt îndeplinite și totuși nu primim răspuns, să nu ne descurajăm – trebuie să ne rugăm neîncetat și să nu renunțăm (Luca 18:1).

„Doamne, învață-ne să ne rugăm” (Luca 11:1) este o rugăciune potrivită oricând, chiar dacă avem deja o experiență îndelungată cu Mântuitorul nostru. În ce aspect al vieții de rugăciune ai nevoie să mai crești, prin harul lui Dumnezeu?

în numai câteva zile, iar lipsa de aer, în numai câteva minute. Nu ne mai mirăm atunci de ce apostolul Pavel i-a îndemnat pe credincioșii din Tesalonic să se roage neîncetat! Pentru astmatici, moartea pare iminentă în timpul crizelor de astm. Noi, oamenii, suferim de astm spiritual și este necesar să luăm măsuri pentru a păstra deschise căile respiratorii ale spiritului. Începerea și încheierea cu rugăciune a fiecărei zile constituie doar primul pas în acest sens. Obiectivul nostru este să vorbim cu Dumnezeu pe tot parcursul zilei!

Pe lângă rugăciune, rămânerea în Domnul Hristos include și alte două discipline spirituale importante: *studiul Scripturii și meditația*. Pentru o creștere sănătoasă este nevoie de o alimentație echilibrată. Scriptura ne invită: „Gustați și vedeți...” Creșterea spirituală este asigurată de „hrănirea”, la modul figurat, cu Domnul Hristos și cu Scriptura, pentru a ne imuniza împotriva ereziilor, a încrederii în sine și a altor lucruri vătămătoare, dar și pentru a asigura refacerea inimii și creșterea efectivă. Începerea și încheierea fiecărei zile cu Scriptura ne oferă protecție. Când medităm la făgăduințele lui Dumnezeu, la modul în care El ne-a condus și la ceea ce ne-a descoperit despre Sine (îndeosebi în Ghetsimani, la Calvar și la mormântul lui Iosif), păcătoșenia noastră este îndepărtată și este înlocuită cu gânduri înalte și mai sfinte.

Moartea pare un nonsens, deoarece oamenii cheltuiesc averi întregi ca să-și prelungească viața. Totuși Scriptura le recomandă credincioșilor să moară, să accepte răstignirea „împreună cu Hristos”. Moartea, învierea și plecarea Domnului Hristos din lumea aceasta au fost necesare pentru ca Duhul să poată fi revărsat peste biserică. Chiar dacă poartă conotații ușor diferite, moartea credincioșilor (față de firea lor răzvrătită) și plecarea lor (din lumea păcatului și răzvrătirii) sunt necesare tot pentru ca Duhul Sfânt să fie revărsat în viața lor.

De discutat: Cum putem integra aceste activități importante în programul nostru zilnic?

3. APLICAȚIA PENTRU NOI

Rezervă ultimele momente ale studiului pentru metode practice de îndepărtare din viața noastră a lucrurilor care ne frânează creșterea spirituală, cum ar fi: închiderea televizorului, ieșirea în natură, abținerea de la internet, folosirea pauzelor de lucru sau a timpului de

Paradoxal, viața adevărată este posibilă numai prin moarte. Când am primit botezul, am murit față de vechea fire și ne-am ridicat la o viață nouă, dar vechea fire nu a dispărut brusc în apa botezului. Observăm că vechile obiceiuri și înclinații reapar și se luptă să ne ia în stăpânire iarăși. De aceea, trebuie să avem răbdare și să răstignim vechea fire nu o dată, ci de nenumărate ori! Domnul Hristos a asemănat viața creștină cu purtarea unei cruci.

5. Cum înțelegem pasajul din Luca 9:23,24?

După părerea multora, crucea despre care vorbește Domnul Isus aici este fie o boală gravă, fie o situație neplăcută, fie o dizabilitate permanentă. Însă, dacă citim pasajul cu atenție, observăm că purtarea crucii este așezată alături de lepădarea de sine și este un act care trebuie îndeplinit zilnic și în toate aspectele vieții.

Viața creștină stă sub semnul crucii: „Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc, dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine” (Galateni 2:20). Să nu uităm că, la condamnății la moarte prin crucificare, decesul nu survenea imediat, ci după mai multe ore sau chiar zile de agonie. Tot la fel, vechea noastră fire nu moare repede, ci se luptă mult timp să supraviețuiască și să coboare de pe cruce.

Lepădarea de sine nu este ceva ușor, fiindcă vechea fire nu cedează lesne, nu se lasă răstignită atât de ușor. Și să nu uităm că nu ne putem răstigni singuri: „Nimeni nu se poate goli singur de sine. Tot ce putem face este să consimțim ca Hristos să îndeplinească această lucrare. Atunci, rugăciunea sufletului va fi: «Doamne, ia-mi Tu inima, căci eu nu pot să Ți-o dau. Ea este proprietatea Ta. Păstrează-o curată, căci eu nu pot să o păstrez pentru Tine. Mântuiește-mă în ciuda mea însumi, în ciuda eului meu slab, necreștinesc. Modelează-mă, șlefuește-mă, ridică-mă într-o atmosferă curată și sfântă, acolo unde un torent bogat din dragostea Ta să-mi pătrundă în suflet.» Nu este de ajuns ca această renunțare la sine să fie făcută doar la începutul vieții creștine. Ea trebuie reînnoită la fiecare pas spre cer... Numai prin renunțarea constantă la sine și prin dependența de Hristos, suntem în siguranță.” – Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, p. 159, 160

Este necesar să ne predăm zilnic Domnului.

Care este cea mai recentă experiență a ta de lepădare de sine? Ce îți spune aceasta despre viața ta creștină?

somn al copiilor pentru citirea Scripturii, meditația personală, o muzică înălțătoare, întâlnirea cu o grupă de prieteni etc. Membrii grupei le pot împărtăși celorlalți un text biblic, un citat din Ellen White, un titlu de predică, le pot vorbi despre un loc din natură, o activitate misionară care i-a impresionat și care i-a ajutat să răspundă la întrebarea: „Cum mă pot apropia mai mult de Domnul Hristos?”.

Întrebări

1. Ce putem face pentru a ne feri de ispita înlocuirii creșterii spirituale personale cu activități religioase și slujirea altora (lucruri care, de fapt, au și ele valoarea lor)?
2. Ce metode folosești pentru a face loc meditației spirituale în programul tău zilnic?
3. Ce resurse valoroase ai descoperit că te ajută să te îngrijești de viața ta spirituală?
4. De ce bunuri materiale la care ții te-ai putea lipsi pentru a te bucura de o comuniune mai eficientă cu Domnul?
5. La ce implicări emoționale poți renunța pentru a crește spiritual?

Notă: Uneori, ne lăsăm stăpâniți de lucrurile pe care le achiziționăm. Muncim peste măsură ca să cumpărăm niște lucruri de care nu mai avem timp să ne bucurăm, fiindcă suntem prea ocupați. Păstrarea lor ne poate duce la epuizare, chiar dacă financiar ni le-am permis, în timp ce renunțarea la ele ne poate impulsiona creșterea spirituală. Tot la fel, implicările emoționale ne pot întârzia progresul spiritual. Relațiile pe care le avem ne înalță sau ne epuizează? Merită să păstrăm o prietenie cu riscul pierderii vieții veșnice? Gândește-te și la alte metode de a-ți simplifica stilul de viață.

4. SĂ TRECEM LA ACȚIUNE!

Activitate. Dă-le membrilor grupei instrumente de scris și foi de hârtie ca să compună o scrisoare autoadresată în care să menționeze schimbările pe care doresc să le facă în stilul de viață, programul zilnic și relațiile personale, pentru a crește spiritual.

Variantă. Invită-i pe membrii grupei să prezinte schimbările pe care doresc să le facă în stilul de viață, programul zilnic și relațiile personale, în scopul creșterii spirituale.

Ellen G. White, *Calea către Hristos*, capitolul „Consacrarea”, p. 43-48; *Hristos, Lumina lumii*, capitolul „Nicodim”, p. 167-177.

„Lupta împotriva eului este cea mai mare dintre câte s-au dat vreodată. Capitulara eului, supunerea totală față de voința lui Dumnezeu, presupune o luptă; dar inima trebuie să I se supună lui Dumnezeu înainte de a putea fi reînnoită în sfințenie.” – Ellen G. White, *Calea către Hristos*, p. 43

„Noi nu putem să păstrăm eul personal și să fim totodată umpluți cu plinătatea lui Dumnezeu. Trebuie să ne golim de noi înșine. Dacă, în cele din urmă, vom reuși să câștigăm cerul, vom reuși numai prin renunțare la noi înșine și prin primirea gândului, spiritului și voinței lui Hristos Isus.” – Ellen G. White, *In Heavenly Places*, p. 155

„Când ia inima în stăpânire, Duhul lui Dumnezeu transformă viața. Gândurile păcătoase sunt înlăturate, faptele rele sunt părăsite, iubirea, umilința și pacea iau locul mâniei, invidiei și certurilor. Bucuria ia locul întristării, iar fața oglindește lumina cerească. (...) Binecuvântarea vine atunci când sufletul I se predă prin credință lui Dumnezeu. Apoi, acea putere pe care niciun ochi omenesc nu o poate vedea creează o făptură nouă, după chipul lui Dumnezeu.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 173

Întrebări pentru discuție

1. Care este experiența ta în ce privește rămânerea în Hristos? Ce se întâmplă când păstrezi relația cu Domnul Hristos? Dar când nu o păstrezi?
2. Cum îți poți păstra credința în Dumnezeu și în făgăduințele Sale chiar și atunci când cererile tale nu primesc răspunsul așteptat? De care adevăruri trebuie să ținem cont în aceste situații?
3. De ce suntem îndemnați să ne lepădăm de noi înșine în fiecare zi? Cum ar arăta viața ta dacă nu te-ai lepăda de eul personal? Ar mai semăna ea cu viața Mântuitorului nostru?

Renalto cel credincios

Renalto locuiește cu părinții lui într-un oraș din Peru, în nord, pe malul oceanului. Pe când el avea opt ani, mama lui și-a pierdut locul de muncă și familia a început să o ducă greu. Și, ca și cum nu ar fi fost de ajuns, fratele lui mai mic s-a îmbolnăvit și mama a trebuit să rămână acasă cu el. Renalto se ducea singur la biserică din cartier și se ruga ca Dumnezeu să-i ajute să meargă din nou cu toții la biserică.

Apoi, într-o casă vecină, s-a mutat o familie de adventiști. Aflând că mama lui Renalto era bucătăreasă, i-au propus să deschidă un restaurant pe veranda casei lor. „Poți să stai cu chirie în casa noastră”, au adăugat ei. „Astfel, vei fi aproape și de restaurant, și de copiii tăi!”

Familia lui Renalto s-a mutat la ei. Restaurantul a ajuns renumit printre turiștii care veneau să facă plajă. Tatăl lui Renalto și-a completat studiile și a găsit un loc de muncă mai bun. Acum puteau, în sfârșit, să meargă împreună la biserică.

Familia de adventiști l-a invitat pe Renalto să studieze Biblia cu ei. El a acceptat și și-a adus și niște colegi. Remarcându-i calitățile de lider, adventiștii i-au propus să organizeze el o grupă de studiu. Era o idee minunată. Grupa a crescut de la o săptămână la alta, iar la sfârșitul studiilor, el și o colegă, Sandra, au primit botezul. Apoi, Sandra l-a rugat să înceapă o grupă de studiu acasă la ea. Tatăl ei nu era creștin, dar era impresionat de schimbările văzute în viața ei și, când se adunau copiii în casa lui, asculta și el. După un timp, L-a primit pe Domnul Isus ca Mântuitor personal. Acum și el, și soția merg la mica biserică adventistă din oraș.

Grupa de studiu a crescut prin prietenii aduși de părinții Sandrei și numărul adulților îl depășea pe cel al copiilor! Era nevoie de o grupă pentru adulți și o soră adventistă s-a oferit să o organizeze. În prezent, participă între cincisprezece și optsprezece persoane.

Grupa de copii a lui Renalto și a Sandrei a ajuns la peste douăzeci și cinci de membri și se adună la biserică. Renalto, deși e mai mic de vârstă decât majoritatea, e liderul lor și îi îndeamnă să își aducă și prietenii. În acest fel, grupa crește mereu.

O parte din Colecta din Sabatul Treisprezece a ajutat la procurarea de materiale pentru copiii din Peru. Vă mulțumim că susțineți această lucrare prin darurile dumneavoastră.